

Kõrgem Kunstikool Pallas
Nahadisaini osakond

Minikottide kolleksioon “Kullake”
Lõputöö

Kullake-Aleksandra Kask
Juhendajad: Maila Käos MA
Gerda Retter

Tartu 2022

SISUKORD

SISUKORD	2
SISSEJUHATUS	3
1. MINIKOTT	4
1.1 Käekottide ajalugu	5
1.2 Minikoti trend	8
2. KULDAMINE FOOLIUMTRÜKIGA	11
2.1 Punumine	12
3. KOLLEKTSIOONI IDEE JA KONTSEPTSIOON	13
3.1 Värvid	15
3.2 Materjalid	16
3.3 Kolleksioon “Kullake”	16
3.4. Traadist punutud detailid	17
3.4.1 Kuldamine	19
4. KOLLEKTSIOONI TEOSTUS	21
KOKKUVÕTE	31
SUMMARY	32
Kasutatud kirjandus	33
Kasutatud pildimaterjal	34
LISA 1. Fotod valminud aksessuaaridest	35
LISA 2. Fooliumtrüki katsetused	40
LISA 3. Kuldamisprotsess	41
LISA 4. Prototüübid	42
LISA 5. Joonised	46
LISA 6. Materjalikulu	47

SISSEJUHATUS

Mulle on alati meeldinud kanda minikotte. Inimesed, kes mind tunnevad, teavad, et mul on alati üks väike kott näpu otsas, aga mitu asja käes või kaenlas. Olen õpingute käigus, Kõrgemas Kunstikoolis Pallas, keskendunud minikottide disainimisele ja nende teostamisele. Teisalt ei ole ma kunagi oma projektide käigus uurinud põhjalikumalt käekottide ajalugu, sellepärast tunduski see mulle põnev väljakutse. Uurimise käigus sain tegeleda endale südamelähedase teemaga ja kasutada õpinguaastate jooksul kogunenud oskuseid. Minu lõputöö eesmärgiks on uurida käekottide kujunemist ning erinevate minikottide trende. Tänu sellele leida ajaloost mind inspireerivaid kaunistustehnikaid ja kasutada neid oma kollektsioonis.

Lõputöö esimeses peatükis keskendus mõistele “minikott” - mis see on, millised on selle trendid. Teen lühikese sissevaate käekottide kujunemise ajaloole. Teises peatükis annan ülevaate kuldamisest ja punumisest. Kuldamistehnikana kasutan fooliumtrükki ning punumistehnikana traadiväänamist. Kolmandas peatükis keskendun kollektsiooni “Kullake” ideele ja disainiprotsessile, teen katsetusi punumis- ja kuldamistehnikatega ning seletan lahti nendega kaasnevad protsessid.

Praktiline osa koosneb neljast minikoti disainist, mis moodustavad ühtse kollektsiooni. Lõpptulemuseks loon kollektsiooni, mis paistab silma oma eriliste tehnikate poolest ja sobib esteetiliselt nüüdisaega.

Tulevikus näen ma ennast minikottidega edasi töötamas, sellepärast on mulle oluline disainida lõputöö käigus terviklik kollektsioon.

1. MINIKOTT

Esimeses peatükis keskendus mõistele “minikott” - mis see on, millised on selle trendid. Teen ka lühikese sissevaate käekottide kujunemise ajaloole, alustades 19. sajandist jõudes välja tänapäeva.

Minikott on *statement* aksessuaar, mida kasutatakse riietuse pilkupüüdvamaks tegemisel. Mõõtmete poolest on nad väga pisikesed ning sellepärast puuduvad praktilised omadused (foto 1). Minikott mahutab näiteks ainult pangakaardi või huulepulga (Ellis Mathews 2019).

Foto 1. Autori enda disainitud minikott

Uurides materjale, leidsin mitmeid kirjeldusi minikottide kohta ja erinevaid seoseid minimalistliku elustiiliga.

Minikoti kandmine võimaldab vabalt liikumist, kuna sul ei ole kaasas suurt käekotti. Mida vähem on inimesel asju kaasas, seda murevabam peaks olema tema olek. See innustab elama minimalistlikku elu või soovitakse teistele näidata, et elatakse minimalistlikult. Kuna

kott ei mahuta palju, peab tegema endale vajalike asjade suhtes valikuid, kuna kaasa saab võtta vaid kõige (Ellis Mathews 2019).

Minikotti kandes, peab tegema valikud nii asjadest, mida kaasas kantakse kui ka mugavuses, sest näiteks enamus mobiiltelefone ei mahu minikotti. Seega võib öelda, et ilu nõuab ohvreid, kuna paratamatult tuleb hoida vajalike asju ka käes. Sellest tingitult jäävadki minikotid silma rohkem piltidel, sest nendel puuduvad praktilised omadused ning nad ei ole mugavad igapäevastes toimetustes.

Kõige suuremat kasutust leiavad minikotid kuulsuste seas, kuna neil pole vaja muretseda, kas sinna kotti mahub näiteks lisapaar kingi. Kuulsustel on taoliste murede jaoks palgal erinevad inimesed, kes hoolitsevad selle eest, et kõik vajalik saaks ikkagi kaasa (Ellis Mathews 2019). Kui tänapäeval panevad minikotid inimesi vähem asju kaasa kandma, siis vanasti kasutati neid põhjustel, et naistel oligi vähe asju, mida nad kaasas kandsid.

1.1 Käekottide ajalugu

Käekotid said alguse taskutest. Enne aastat 1800, olid neoklassitsismi kleidid väga ümber keha ja taskud seotud ümber piha, hiljem tehti taskud riietega üheks ja nii sai alguse käekottide kasutamine aksesuaaridena (Claire Wilcox 1997).

Väikeseid käeshoitavad kotte kutsuti 19. sajandi alguses "*reticule*". Enamasti olid need kaunistatud tuttide, narmaste või tikanditega. Sellest sai oluline aksesuaar. Naised kandsid iga kleidi juures vähem või rohkem ornamentidega kaunistatud kotti. Mõned neist olid seotud ümber piha, teised olid riputatud pikkade paeltega käe külge (foto 2). Lisaks vajalike asjade jaoks pakutavale lisaruumile, juhtisid need käekotid tähelepanu pihale ja paljastatud kätele. Kotid olid enamasti tikitud pärlitega ning tehtud riidest või pitsist. (Kimberly Chrisman-Campbell 2019).

Foto 2. Ornamentidega kaunistatud kott (Bagaholic101)

19. sajandi keskpaigast edasi hakati käekottideks kutsuma kotte, millel oli kas metallist või puidust raam (foto 3). Kui nahast kotid tulid laiemasse kasutusse, siis hakati seda sõna kasutama ka teistest stiilidest kottide kohta. Terminid rahatasku ja rahakott olid laialt levinud Ameerikas, aga Inglismaal kasutati ainult sõna käekott (Claire Wilcox 1997).

Foto 3. Metallist raamiga kott (Bagaholic 101)

20. sajandil muutusid käekotid veelgi, kuna toimusid suured muutused nii kujutavas kunstis kui ka materjalides, millest käekotte valmistati. Naiste osavõtt töömaailmas tõusis

ning tänu sellele vajasis nad praktilisemaid käekotte, et oleks mugavam ringi liikuda. Võeti kasutusele nahast portfelliid, millega oli hea tööl käia. Päevasel ajal olid käekotid kas nahast või plastikust ning õhtuti elegantsed ja sädelevad kotid ja *minaudieres* ooperi- või teatrikülastuseks (foto 4). *Minaudierid* võeti kasutusele 1930. aastatel (*Bags* 2004).

Foto 4. Minaudieres (1stdibs)

1940ndatel olid naiste käekotid lihtsad ja funktsionaalsed, kuna tänu sõjale oli juurdepääs erinevatele materjalidele raskendatud. Naised võtsid üle algselt meestele loodud üleõlakotid, kuna need võimaldasid naistel mugavamalt jalgrattaga sõita (Sara Danford 2017). 1950ndatel arenes teadus jõudsalt ja avastati väga palju uusi sünteetilisi materjale. Algas plastmassi võidukäik ning seda materjali hakati järjest enam käekottide tootmisel kasutama. Sellel oli ka oma pahupool, kuna plastik võis hakata suurel kuumusel sulama ja eritama mürgiseid gaase (Sara Danford 2017).

1960ndatel algas hipide ajastu ning võeti kasutusele taas loodussõbralikumad materjalid. Kottidel kasutati palju isikupärast kunsti ning märke. Läbi selle oli naiselt võimalus ennast väljendada (Sara Danford 2017). 1970ndatel vajasis töötavad naised praktilist käekotti, mis oleks ka funktsionaalne. Nendeks olid *crossbody* ja suuremad kotid (Claire Wilcox 1997).

1980ndatel oli maksimalistliku stiili liialdus. Kuna tarbimine kasvas tohutult, toimusid ka moetööstuses suured muutused. Kõige lihtsam oma stiili muuta, oli osta erinevaid käekotte. Selle aastakümne käekotid olid täis brändide mustreid ja säravat furnituuri (Roberta Lister, Alice Cary 2021).

1990ndate alguses olid naistel kasutusel väga palju asju mahutavad suured kotid ja pisikesed naiselikud käekotid. (Claire Wilcox 1997). 1990ndate kõige tähelepanuväärsemaks kotiks peetakse *Fendi Baguette* (foto 5). Sellega kaasnes väga suur õlakottide populaarsus, mis kandus edasi 2000ndate algusesse ja peale seda, läksid kotid jälle suureks ja mahukaks.

Foto 5. Fendi Baguette (1stdibs)

1.2 Minikoti trend

Fendi 2015 aasta kevad-suve kollektsioonis, oli Karl Lagerfeld see, kes esimesena tutvustas modernset *mini bag* fenomeni (Ellis Mathews 2019).

Ta muutis ikoonilised kotid *baguette* ja *peekaboo* nii väikesteks minikottideks, et neid kanti suuremate käekottide küljes kaunistusena või eraldi minikotina (foto 6, 7). Lagerfeldi loodud minikotid ja kotikaunistused muutusid Youtube ja reklaamkampaniate tähtsamateks esemeteks. Modellid kasutasid neid kas naljakate maskide või aksessuaaridena (Giovanna Motta 2018).

Foto 6. Fendi Peekaboo Vogue

Foto 7. Fendi Peekaboo & Baguette Vogue

Aastal 2017 tutvustas Jacquemuse disainer, Simon Porte, talvise kolleksioonis kahte minikotti. Aasta hiljem, kevad-suvi kolleksioonis, tuli ta välja kotiga, mille nimeks oli “Le Chiquito” ning mida mina nimetaks kui mini-kottide trendi algust (foto 8).

Foto 8. Jacquemuse Le Chiquito (mademoiselle aia)

Minikottide trendile aitas kaasa sotsiaalmeedia ja *influencerid* ehk suunamudijad. Peale seda võis näha selliseid kotte kõikjal. Seda kotti kandsid suured staarid, näiteks Rihanna või Kim Kardashian. Muidugi märkasid minikoti populaarsust ka teised disainerbrändid - Dior, Chanel, Balenciaga ning tulid välja oma disainidega (foto 9, 10).

Foto 9. Chanel (pinterest)

Foto 10. Balenciaga (pinterest)

Paljud brandid tegid oma suurematest ja populaarsematest versioonidest minikotid ja need osutusid suurteks müügihitideks. Muidugi ei jätnud ka kiirmoebrandid võimalust kasutamata. Uurides artikleid ja videosid, märkan ma alati arutelu ja küsimusi. Miks on minikoti trend nii populaarne? Miks on inimesed nõus maksma ebapraktilise ja väikese asja eest sadu eurosid.

Avastasin selle mõtte ja ma mõistsin, et see mõte vastab suurepäraselt nendele küsimustele. “Nende populaarsus on kuidagi seotud psühholoogiaga - armastus väikeste asjade vastu. Minikotid on nagu kutsikad, nad on lihtsalt väga armsad” (Dara Prant 2020).

2. KULDAMINE FOOLIUMTRÜKIGA

Teises peatükis annan ülevaate kuldamisest ja punumisest, kirjeldades nende tehnikate tagamaid.

Aastal 1892 alustas Leonhard Kurz kuldamislehtede tootmisega. Fooliumtrükini jõudis 1931. aastal aga Konrad Kurz, kes oli Leonhardi poeg. Uus tehnoloogia kohe ka patenteeriti. Seda tehnikat kasutati peamiselt raamatute ning pliiatsite tootmisel. 1950-60ndatel hakati fooliumit massilisemalt tootma ja uueks suunaks oli trükitööstus. Esiolgu kasutati fooliumtrükis naturaalselt kulda, kuid hiljem asendati see kollase lakiga. Fooliumtrükiga hakati katma väga erinevaid tooteid - näiteks autodetailid, pildiraamid ja palju muud.

Klišee on söövitatud või graveeritud kõrgtrükiplaat (foto 11). Enda töös kasutan magneesiumklišeed, kuid trükinduses kasutatakse ka puust, paksust nahast, linoleumist või muudest metallidest valmistatud trükiplaat. Kuldamisel surutakse foolium kuumutatud klišeega vastu toodet, mille järel eraldub fooliumi kandekilelt metallikiht ning kleepub naha pinnale. Kuumfooliumi puhul on väga oluline jälgida, et kliše kuumus ja surve oleksid õiged, kuna muidu tekib ebahühtlane fooliumtrükk. Enne õige töö juurde asumist, tuleks kindlasti teha ka proovitöö, et välistada ebapiisav kuumus trükiplaadil. Foolium koosneb neljast kihist - kandekile, vahakiht, fooliumkiht ja liimikiht (Illimar Lõiv).

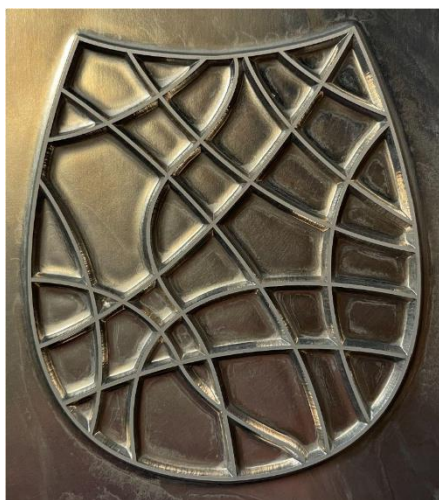

Foto 11. Kliše

2.1 Punumine

Traadiväänamine on arvatavalt saanud alguse juba Vanast-Egiptusest umbes 4300 aastat tagasi. Sellel ajal kasutati ehte valmistamisel kulda, hõbedat ja vaske, sest neid oli kerge painutada ja omale sobivasse vormi väänata. Traati saadi kui neid materjale töödeldi õhukesteks metall-lehtedeks ning mis omakorda lõigati peenikesteks ribadeks. Ribadest rulliti traat. Sellisel viisil saadi traati enne tehnika arenemist (Hattie Dolton 2021).

1900ndate alguses punusid traadist asju suhteliselt vähesed inimesed, kuniks kaks ehtekunstnikku Alexander Calder (foto 12) ja Ruth Asawa, hakkasid kasutama oma töödes traati. Nad tutvustasid inimestele uuesti traadi mitmekülgsust ja valikuvõimalusi, mida kõike sellest on võimalik punuda. Tänu sellele, et traadiga töötamine on lihtne ja pakub palju erinevaid võimalusi, mida sellest luua, kasvõi kodustest tingimustes, sai traadiga punumine paljude inimeste harrastuseks. Sellest hobist on kasvanud välja ehtekunstnike, kes loovad traadist omanäolisi ja erilisi ehteid (Hattie Dolton 2021).

Foto 12. Alexander Calder'i ehted (Christies)

3. KOLLEKTSIOONI IDEE JA KONTSEPTSIOON

Kolmas peatükk keskendub kolleksiooni loomisele, andes üksikasjaliku ülevaate inspiratsiooniallikatest, kasutatavatest materjaliselt ja tehnikatest.

Lähtudes varasematest minikoti disainiprotsessidest, mis Pallase nahadisaini osakonnas teostasin, püstitasin ülesande teistmoodi kui varasemalt. Ma olen alati lähenenud protsessile vormide loomisega, kuid seekord valisin lähtudes uurimisele esimesena tehnikad, mida ma soovin oma kolleksioonis kasutada. Valituks osutusid kuldamine ja punumine. Ma alustasin visandite tegemisega luues erinevaid vorme (foto 13). Visanditele joonistasin detaile.

Foto 13. Visandid

Ma soovisin läheneda punumisele tavapärasest huvitavama materjalivalikuga. Valisin punumiseks traadi. Sellele mõttele tulin avastades taas foto, mille olin kunagi omale salvestanud (foto 14). Mul on alati raske leida sobivat furnituuri ning sellepärast tundus see põnev väljakutse.

Foto 14. Instagram

Tegin paberist prototüüpe ja sobitasin kokku erinevaid vorme, et näha kuidas kollektsioon tervikuna mõjub. Järgmisena tegin traadist erinevaid katsetusi ja ühendasin need paberist prototüüpidega, et veenduda nende sobivuses kollektsiooniga (foto 15, 16, 17, 18).

Foto 15. Paberist prototüüp

Foto 16. Paberist prototüüp

Foto 17. Paberist prototüüp

Foto 18. Paberist prototüüp

Varasemalt olen fooliumiga kuldamist kasutanud ainult raamatute peal, seetõttu oli koti peal katsetamine minu jaoks uus väljakutse. See osutus üsna keeruliseks, sest kotil mängivad detailid teisiti kui raamatul. Erinevaid võimalusi visandades, otsustasin ma siduda fooliumtrüki sisselõigetega.

3.1 Värvid

Kollektsiooni värvitoonide valimisel kogusin inspiratsiooni paberipoest. Mulle meeldib minna värvipaberite riiuli juurde ja valida erinevaid toone, mis omavahel sobivad. Koju tulles ja nendest prototüüpe valmistades, leian alati just nii sobivad toonid (foto 19). Kuigi sellise meetodi kasutamine võibolla mõnikord keeruline, sest sarnast tooni nahka ei pruugi olla, leian ma sellisel viisil huvitavaid värvilahendusi, mida ma muidu ei kasutaks.

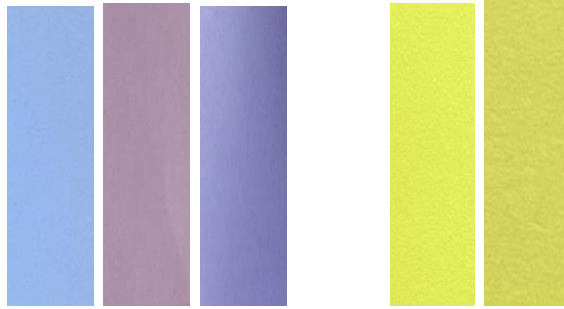

Foto 19. Värvide valik

3.2 Materjalid

Oma kollektsioonis kasutan kahte eri sorti nahka (foto 20). Kahel kotil, millel on traadist punutud detailid, kasutan kitsenahka ja voodriks seemisnahka. Kullatud detailidega kotil kasutan tallenahka nii väliskülgedel kui ka voodriks. Punutud furnituurid valmistan vasktraadist.

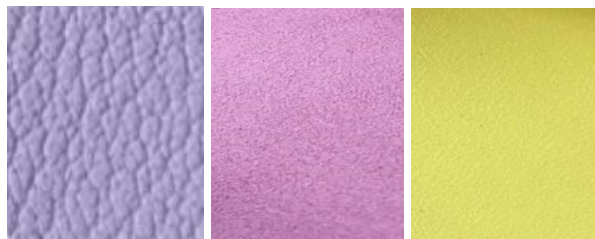

Foto 20. Nahkade toonid

3.3 Kolleksioon “Kullake”

Kui ma alustasin kollektsiooni disainimisega, leidsin ennast üha enam mõtlemast kollektsiooni nimele, kuid iga kord ma taas loobusin, sest ükski nimi ei tundunud õige. Siiski sisimas ma lootsin, et ühel päeval tuleb sobiv nimi ise minu juurde. Ühel õhtul oma kollektsiooni ideid ja mõtteid üle vaadates, taipasin, et “Kullake” on ainuõige valik. Minu eesnimi käib minuga kaasas nii füüsiliselt kui vaimselt. Kuna minikottide kollektsiooni idee on paljuski minust endast välja kasvanud - see peegeldab mind läbi erinevate detailide ja materjalide valiku. Kui ma kannan kaelakeed ”Kullake” (foto 21), siis leian ma alati ennast mõtlemast oma vanematele, kes panid mulle nii erilise ja armsa nime. See on esimene

sentimentaalse väärtusega ehe, mille ma endale kunagi reisil olles valmistada lasin. Kaelakee on väänatud kullast traadist ning sellel on sarnasusi minu kollektsiooniga.

Foto 21. Kaelakee

3.4 Traadist punutud detailid

Kuna minu soov oli punuda traadist detailid ja lasta need üle kullata, alustasin ma oma tööd tavalise ehtetraadiga (foto 22, 23, 24). Punudes tavalisest traadist ja saades teada, et mulle see tehnika sobib, otsustasin ühendust võtta kullassepaga. Ta andis mulle nõu traadi osas, mida oleks pärast võimalik üle kullata. Tänu sellele ma õppisin, et iga ehtetraat ei ole selleks sobilik, sest need on üle lakitud. Tänapäeval ei müüda ehituspoes vasktraati ning selleks, et seda saada, pidin koorima elektrikaablit. Selleks, et saada õige mõõduga vasktraat, tuli kullassepal seda peenemaks teha. Peale seda, tuli see üle põletada, sest muidu jääb traadile pingesse. Peale põletamist muutus vasktraat pehmemaks ja tänu sellele muutus ka punumine natuke hõlpsamaks. Punumisel kasutasin ma ka tange, mille abil on võimalik painutada erinevaid kurve. Kõige keerukamad kohad olid selle juures alustamine ja lõpetamine, et need jääks sujuvad. Peale seda, kui on detailid said valmis punutud, läksid nad ülekuldamisele.

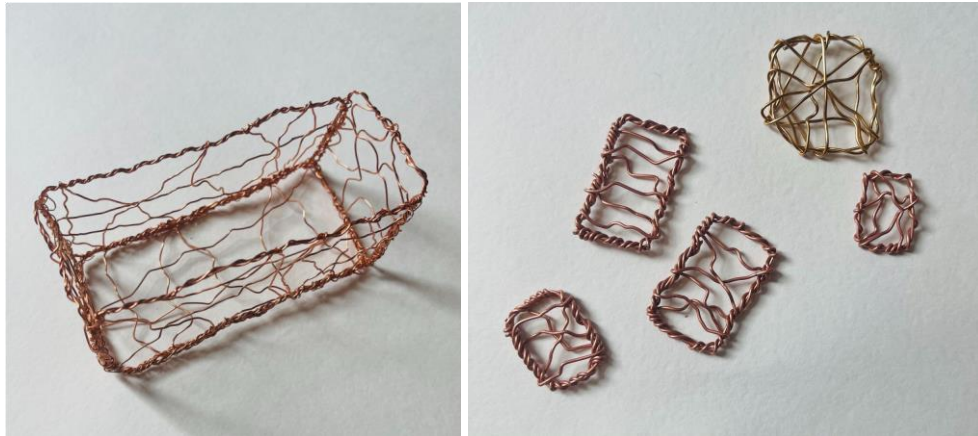

Foto 22. Traadist punutud korv katsetus Foto 23. Sanga furnituuri katsetus

Foto 24. Traadist punutud sanga katsetused

Kuldamise teostas Merilin Pedastsaar ning saatis mulle oma tööprotsessi kirjeldus ja fotod (Lisa 3).

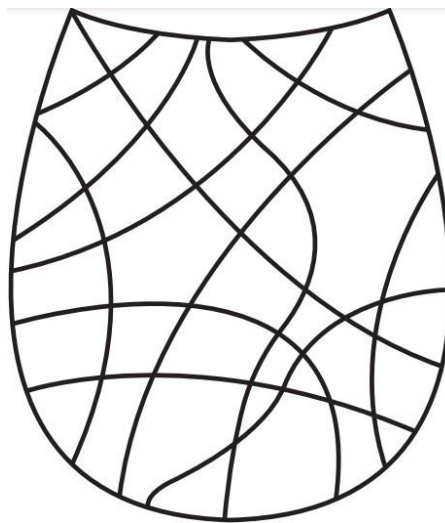
Kuldamise tööprotsess:

1. Rasvärastus kõigile detailidele - galvaaniliselt puhastamine leeliselises lahuses detailid rasvadest, oksiididest. Seejärel detailide puhastamine vees. Galvaaniline tähendab, et protsess toimub lahuse sees, mis on elektriga ühendatud.
2. Kõigi detailide hõbetamine - passiveerida st aeglustada vasest detaili oksüdeerimist (pidurdada, et vask mustaks ei läheks). Hõbetatud detaililt tuleb kullatoon paremini välja, st toon jääb tõepärasem.

3. Kollase kullatooni lahusega ehk puhta kulla prooviga elektrolüüt (lahus) kuldamine.
4. Kõvakuldamislahusega (toonilt helekollane kuld) kuldamine. Detailidele kulumiskindla katte andmine. Lahus sisaldab kroomi.
5. Punase kulla lahusega kuldamine, toonilt nagu puhas vask.
6. Vasetonile sarnase punakas-kollase kullatooni saavutamiseks, detailide kuldamine taas kõvakuldamislahusega.
7. Pinnaviimistlusena oli kasutuses magnetpoleer. Trummel, kus on seebivesi koos peenikeste terasnõeltega, mis käivad ringi ja poleerivad ning kalestavad (muudavad tugevamaks) metallipinda. Nii muutub metallipind läikivaks, poleerituks ning oksüdeerub ajas aeglasemalt.
8. Detailide kuivatamine rätikuga.
9. Detailidele sai umbes 2 mikronit katet sadestatud.

3.4.1 Kuldamine

Kuldamisel kasutan fooliumtrükki. Selle tehnika kasutamiseks on vaja klišeed. Tellimiseks on vaja täpset vektorjoonist. Klišee omadused on 3 mm klišee, söövitussügavusega 2,0 – 2,5 mm (joonis 1).

Joonis 1. Klišee. Autori joonise digitaliseeris Märt Puusta

Kõigepealt kleebitakse kliistriga 1 mm paksune papp kliše taha ja märgistatakse keskjooned.

Seejärel pannakse kuldamismasin sooja 120 kraadile. Seejärel kliše papist poolele kliistrit ja liimitakse selle abil kuumeneva kuldamispressi plaadi külge. Järgmiseks lakkisin naha pinna. Kui lakk on kuivanud ja masin on saavutanud valitud kuumuse, tegn lakitud taimpark nahale kullafoolioga proovitrüki, mille läbi saIn teha analüüsi kuumuse sobivuse ja pressi tugevuse kohta (lisa 2). Kui õige tulemus oli saavutatud, sain liikuda töö teostamise jaoks valitud tallenaha juurde (foto 25).

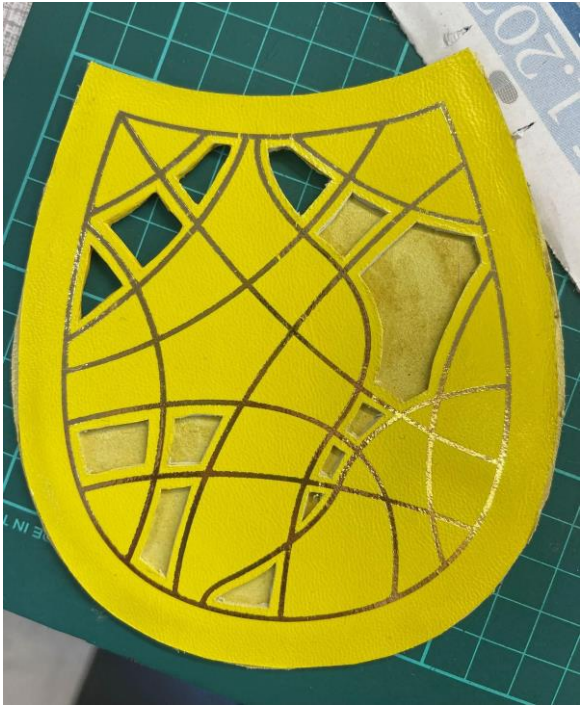

Foto 25. fooliumtrükk nahale

Fooliumtrüki teostusel mängivad paljud asjad rolli. Kui kliše pole piisavalt kuum, siis fooliumtrükk õnnestub ebaühtlaselt, kuid kui kliše liiga kuum, siis trükijooned valguvad laiiali ja tulevad ebaühtlaselt. Kindlasti tuleb jälgida ka trükitegevust ja naha paksuse ühtlust, sest see mõjutab vägagi palju trüki õnnestumist (lisa 1).

4. KOLLEKTSIOONI TEOSTUS

Viimases, neljandas peatükis annan üksikasjaliku ülevaate kollektsiooni teostamisprotsessist.

Kollane kott	Tööprotsess
	<p>Lõiked.</p> <p>Nahast tükkide välja lõikamine.</p>
	<p>Kõigepealt lõikasin esipaneelist kompa jaoks vajalikud tükid välja.</p> <p>Liimisin Moment liimiga tekstoni tüki ja seejärel voodrinaha kokku.</p> <p>Lõikasin samad augud uuesti läbi.</p> <p>Viilisin servad ja puhastan, katsin läbipaistva aluslakiga kujundite ääred.</p> <p>Järgmiseks segasin kollase äärelaki ja katsin uuesti üle.</p>

Õmblesin ääred ja peitsin niidid.

Dubleerisin tagapaneeli tekstoni ja nahaga.

Järgmiseks dubleerisin sanga ja tegin ääreõmblused.

Peitsin niidid ja lakkisin ääred. Õhendasin mõlemad otsad, et üleminek oleks põhjas sujuv.

Liimisin esipaneeli ja küljeriba omavahel kokku ja õmblesin kinni. Seejärel peitsin niidid ja kordasin sama tagaküljega.

	<p>Lihvisin ja lakkisin ääred.</p>
---	------------------------------------

<p>Ülekullatud sangaga kott</p>	<p>Tööprotsess</p>
--	---------------------------

	<p>Lõiked. Lõikasin nahast tükid välja.</p>
--	---

Seejärel tegin esi- ja tagapaneeli voodrinahaga dubleerimise. Järgmiseks esi- ja tagapaneeli äärte õblemise ja niitide peitmise ning esipaneeli sisselõigete kokku liimimise.

Seejärel tegin esipaneeli kokku liimimise küljega ja õblemise. Sama protsessi kordasin tagapaneeliga ning siis peitsin niidid.

Nüüd tegin servade viimistlemise, lihvimise ja lakkimise.

	<p>Käsiõmblusega sanga kinnitamine.</p>
<p>Kahe kullatud detailiga kott</p>	<p>Tööprotsess</p>
	<p>Esimeseks valmistasin lõiked ja lõikasin nahast tükid välja. Seejärel õhendasin nahaääred helelilladel paneelitükkidel.</p>
	<p>Voodrinahale ava lõikamine ja magnetitasku õmblemine. Voodri ja esi- ning tagapaneeli kokku liimimine.</p>

Äärte õmblemine ja
niitude peitmine.
Serva viimistlus ja
lakkimine.

Küljepaneeli, esi- ning
tagapaneeli kokku
liimimine.
Samal ajal ka furnituuri
keelele kinnitamine.
Kokku õmblemine.
Ülevalt otsast õmbluste
käsitsi õmblemine, et
mitte kahjustada
furnituuri.
Niidotste peitmine.
Teise poolega sama
protsess.

Liimin põhjatüki kinni ja õmblen käsitsi. Töötlen ääred ja lakin ära.

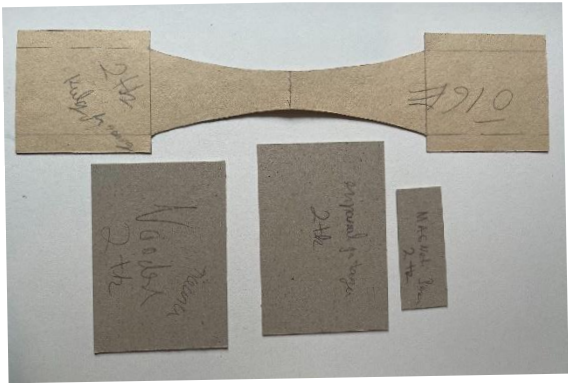

Texstonile voodrinaha tüki liimimine ja ära keeramine.

Moment liimiga selle tüki koti põhja kinnitamine.

Sanga õmblemine ja niitide peitmine. Äärte viimistlemine ja lakkimine.

Kullatud põhjaga minikott	Tööprotsess
	<p>Lõiked</p> <p>Lõikasin nahast tükid välja</p>
	<p>Tegin sanganaha dubleerimise ja õmbluse</p> <p>Peitsin niidid ja viimistlesin ääred.</p>

Järgmiseks tegin
voodrinahale augud ja
õmblesin magnetite
taskud

Seejärel kinnitasin
esiplaani sanga külge ja
liimisin voodri kinni ja
õmblesin ning peitsin
niidid

Järgmisena õmblesin
alumise ääre ning
lihvisin ääred ja lakkisin
need üle
Kinnitasin käsitsi
õmblusega korvi
õmbluse vahele

KOKKUVÕTE

Lõputöö eesmärgiks oli tutvustada minikotte. Esimeses peatükis avasin minikoti maailma ja sellega kaasnevat trendi ning andsin ülevaate käekottide ajaloost. Teises peatükis keskendusin kuldamisele ja punumisele. Kolmandas peatükis tutvustasin minikottide disainiprotsesse. Neljandas peatükis kirjeldan minikottide kollektsiooni tööprotsessi.

Praktilises osas tegin kaunistustehnikate katsetusi ja tööproove. Läbi selle sain uusi kogemusi materjalide kohta, mida ma polnud varem kasutanud. Töö kõige keerukamaks osaks osutusid traadist punutud detailid, sest see oli minu jaoks uudne tehnika. Mul läks aega materjali ja tehnika tundmaõppimisega. Tähtis osa on tööproovide tegemine, kuna ruumi õmblemiseks vähe ja alati pole võimalik tükke ümber keerata. Minikoti õmblemine võib olla oma väiksuse tõttu keerukam kui suurema koti valmistamine.

Lõputöö käigus valmis kollektsioon “Kullake”, mis koosneb kolmest minikotist. Nendest kolmel on kasutatud punutud furnituuri detaile, mis on ülekullatud. Ühel kotil on kasutatud fooliumtrükki. Kollektsoon moodustab sellegipoolest ühtse terviku ja paistab silma oma huvitavate disainitud detailide poolest.

Olles lõpetanud oma esimese minikottide kollektsiooni, tean nüüd, et soovin tulevikus kindlasti minikottide disainimisega edasi tegeleda. Tänu lõputööle on mul uudne kogemus kollektsiooni disainimisega.

SUMMARY

In the final thesis I opened up the world of mini bags and introduced their trends. I also gave an overview of the history of handbags. I have focused on my studies in Kõrgem Kunstikool Pallas designing and creating mini bags. My final thesis purpose was to design a whole mini bag collection. I wanted to test myself as a designer using different techniques and make them cohesive. Researching decoration techniques, I decided to use braiding with wire and gilding. Using those techniques I designed a collection of four bags. Three bags of four have wire braiding fittings which are gold plated. It was new material for me and I got new knowledge about braiding and gilding. My final thesis most complicated part was wire braiding because I have never done it before. It took me some time to learn how this new material work. One bag has foil printing which I binded with incisions.

When I made this collection I understood purpose of making prototypes. Mini bags are very small and sewing them is quite tricky.

Now, when I have finished my first mini bag collection, I know that in future I want to design and create more mini bags. Thanks to my final thesis I got new experiences in making a bag collection.

Kasutatud kirjandus

Bags. (2004) Amsterdam: The Pepin Press. pp 15.

Danford, S. (2017). The history of the handbag. - *Women's museum of california* [WWW] <https://womensmuseum.wordpress.com/2017/05/31/the-history-of-the-handbag/> (23.04.2022).

Dolton, H (2021). Wire Wrapping Book for Beginners [WWW] https://books.google.ee/books?id=7bw-EAAAQBAJ&hl=et&source=gbs_navlinks_s (26.04.2022).

Campbell, K. C. (2019) A Mini History of the Tiny Purse. - *JSTOR Daily* [WWW] <https://daily.jstor.org/a-mini-history-of-the-tiny-purse/> (16.04.2022)

Elan, P. (2020). Small holdings: the tiny handbags that became a big thing. - *The guardian* <https://www.theguardian.com/fashion/2020/jan/05/small-holdings-the-tiny-handbags-that-became-a-big-thing> (15.04.2022).

Lister, R. Cary, A. (2021) Handbag history: bags that defined the decades. - *Vogue* [WWW] <https://www.vogue.co.uk/gallery/bag-trends-by-the-decade> (23.04.2022).

Lõiv, I. [WWW] <http://opiobjektid.tptlive.ee/Trykitehnoloogia/materjalid3.html> (06.05.2022).

Mathews, E. (2019). The Mini Bag Trend, Explained. - *Fashion* [WWW] <https://fashionmagazine.com/style/mini-bag-trend/> (12.05.2022).

Motta, G & Biagini, A (2018). Fashion through History: Costumes, Symbols, Communication (Volume II). Cambridge Scholars Publishing [WWW] https://books.google.ee/books?id=QJ9fDwAAQBAJ&dq=mini+bags+fashion&hl=et&source=gbs_navlinks_s (14.05.2022)

Northman, T. (2019). *How jacquemus conquered the internet*. - *Hypebae* [WWW] <https://hypebae.com/2019/8/jacquemus-celebrity-brand-instagram-tiny-bag-trend-kylie-jenner-kim-kardashian> (12.05.2022)

Wilcox, C (1997). A century of bags. *London: Chartwell Books*. pp 8-9, 102, 135.

Kasutatud pildimaterjal

Foto 2, 3. Pre-1890 [WWW] <https://bagaholic101.com/handbag-history/pre-1890/>
(08.05.2022)

Foto 4. Minaudieres [WWW] https://www.1stdibs.com/fashion/handbags-purses-bags/evening-bags-minaudieres/chinese-blue-silk-embroidered-rooster-design-evening-bag-circa-1930s/id-v_11506032/ (08.05.2022)

Foto 5. Fendi Baguette [WWW] https://www.1stdibs.com/fashion/handbags-purses-bags/top-handle-bags/fendi-1990s-green-silk-equin-baguette-bag/id-v_9983982/ (08.05.2022)

Foto 6. (2015) Fendi spring summer [WWW] <https://www.vogue.com/fashion-shows/spring-2015-ready-to-wear/fendi/slideshow/collection#34> (06.05.2022)

Foto 7. (2015) Fendi spring summer [WWW] <https://www.vogue.com/fashion-shows/spring-2015-ready-to-wear/fendi/slideshow/collection#45> (15.04.2022)

Foto 8. (2018) Jacquemus-spring-summer [WWW] <https://mademoiselleiaia.com/jacquemus-spring-summer-2018-runway-236833-1506384587508-main-640x0c/> (20.05.2022)

Foto 9. Pinterest chanel mini bag [WWW] <https://www.pinterest.com/pin/840484349205593263/> (20.05.2022)

Foto 10. Pinterest Balenciaga bag [WWW] <https://www.pinterest.com/pin/638596422163386655/> (20.05.2022)

Foto 12. Christies Alexander Calder'i ehted [WWW] https://www.christies.com/features/Calder_Jewellery-5674-.aspx
(15.05.2022)

Foto 14. Instagram traadist punutud puu [WWW] https://www.instagram.com/orgu_crochet/?igshid=YmMyMTA2M2Y=&fbclid=IwAR0F7NzoG172nfnTwZk0f6rJwkq1Nt7Et_EENnJyak8E2vXC5caY69Xn-2g (14.08.2022)

LISA 1. Fotod valminud aksessuaaridest

Foto: Birgit Kaleva, modell: Kullake-Aleksandra Kask

Foto: Birgit Kaleva, modell: Kullake-Aleksandra Kask

Foto: Birgit Kaleva, modell: Kullake-Aleksandra Kask

Foto: Birgit Kaleva, modell: Kullake-Aleksandra Kask

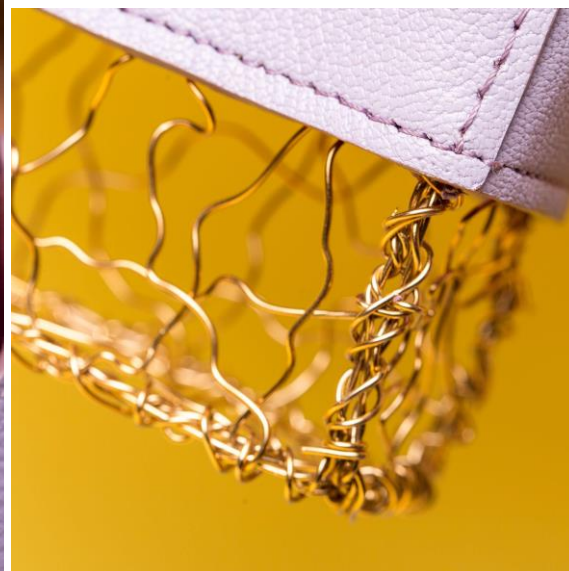
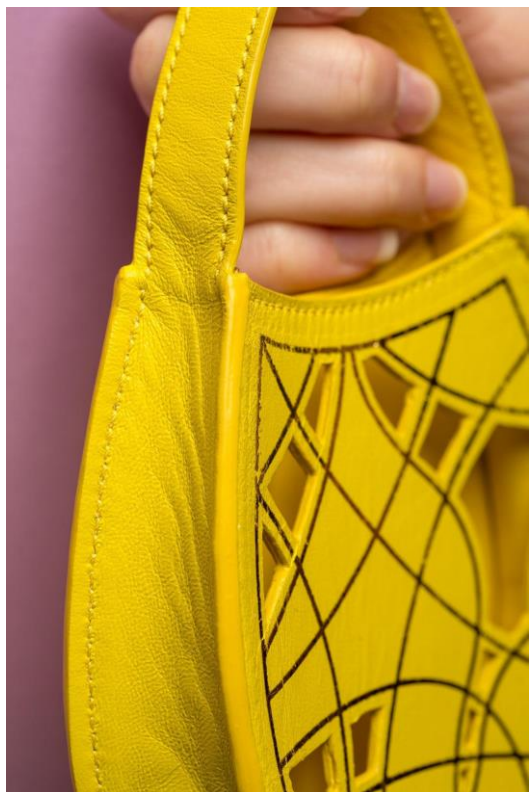
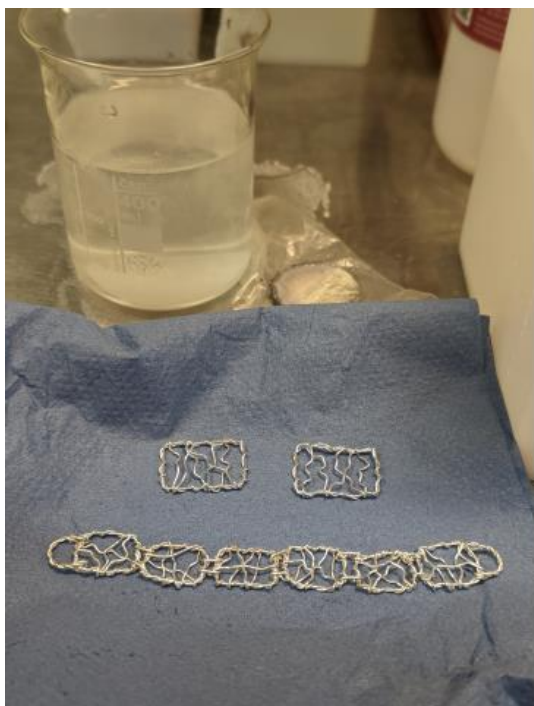

Foto: Birgit Kaleva, modell: Kullake-Aleksandra Kask

LISA 2. Fooliumtrüki katsetused

LISA 3. Kuldamisprotsess

Fotod : Merilin Pedastsaar

LISA 4. Prototüübid

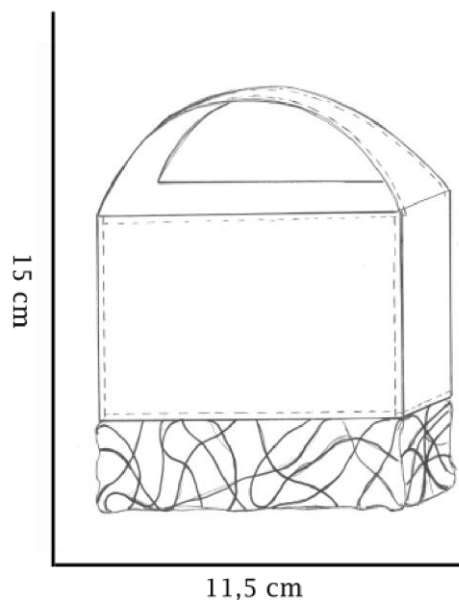
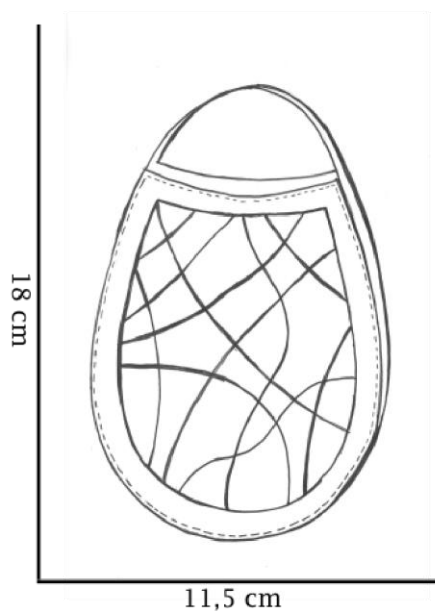
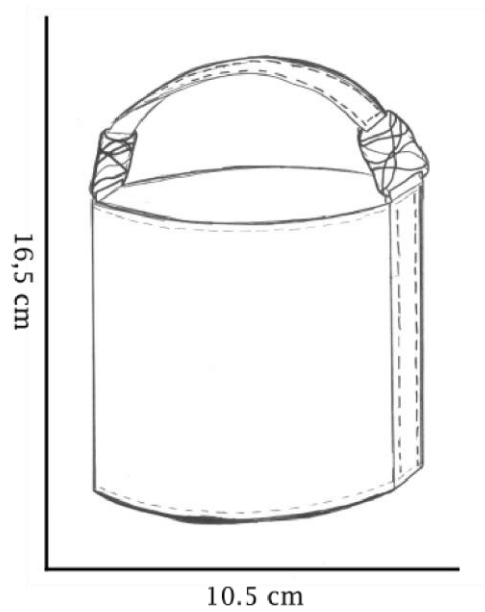
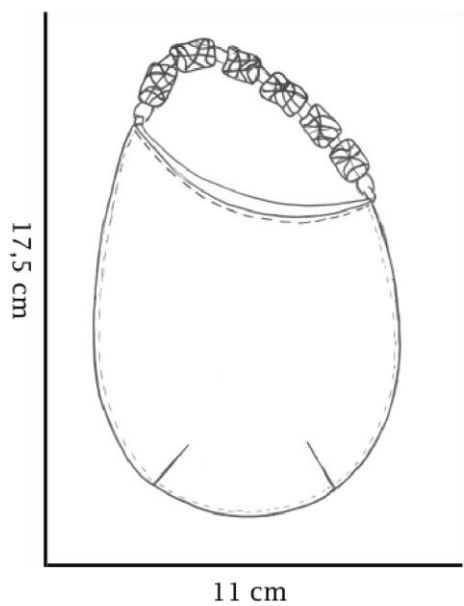
Prototüüp	Analüüs
	<p>Protsessi käigus valmis kaks protüüpi, mille vaatlustulemusena otsustasin lisada teisele prototüübile dubleeritud nahka ja texstonit, et kott hoiaks paremini vormi.</p>

Prototüüp	Analüüs
	<p>Prototüübi analüüs: juhendajaga suheldes otsustasime, et sanga- ja küljetükid oleks parem teha ühtse nahatükina. Läbi selle jääb küljel kaks õmblust vähemaks ja seeläbi rohkem puhast nahapinda.</p>

Prototüüp	Analüüs
	<p>Prototüübi analüüs: põhja on selle disaini juures kõige keerukam õmmelda ja sellepärast otsustasin, et lõplikul tööol õmblen põhja käsitsi.</p>

Prototüüp	Analüüs
	<p>Valmistamise käigus õppisin, et koti tagaküljele tehtud kaks sisselõiget ei anna soovitud tulemust, sest taga- ja esipaneelil peab kasutama kahte erinevat õmblustehnoloogiat. Sellepärast otsustasin ma sellest loobuda. Lisaks tuli suurendada esipaneeli sisselõike pikkust.</p>

LISA 5. Joonised

LISA 6. Materjalikulu

Kollane minikott foolioga

kullatud:

Materjali nimetus	Kogus	Ühik	Ühiku hind	Summa
Lambanahk	7,28	dm ²	1,7	12,3
Texston	3,08	dm ²	0,6	0,8
Muud kulud (niit, liim, lakk foolio) 5% materjali maksumustest				0,67
Klišee	1	tk	44,70	44,70
			Kokku:	58,47

Kullatud põhjadetailiga minikott:

Materjali nimetus	Kogus	Ühik	Ühiku hind	Summa
Kitsenahk	5,24	dm ²	2,2	11,5
Seemisnahk	1,56	dm ²	0,7	1,0
Magnet	2	tk	0,82	1,64

Muud kulud (niit, liim, lakk) 5% materjali maksumustest				0,70
Kullatud detail	1	tk	70	70
			Kokku:	84.84

Kahe kullatud detailiga minikott:

Materjali nimetus	Kogus	Ühik	Ühiku hind	Summa
Kitsenahk	3,9	dm ²	2,2	8,58
Seemisnahk	2,8	dm ²	0,7	1,96
Texston	0,33	dm ²	0,06	0,2
Magnetid	2	tk	0,82	1,64
Muud kulud (niit, liim, lakk) 5% materjali maksumustest				0,60
Kuldamisdetailid	2	tk	10	20
			Kokku:	32,98

Kullatud sangadetailidega minikott:

Materjali nimetus	Kogus	Ühik	Ühiku hind	Summa
Kitsenahk	2,03	dm ²	2,20	4,46
Seemisnahk	1,38	dm ²	0,70	0,96
Muud kulud (niit,liim,lakk) 5% materjali maksumustest				0,27
Kullatud detail	1	tk	40	40
			Kokku:	45,69